Kom og se

Oversatt til norsk av major Gunn Ingeborg Andersen

Kom og se…

Det er alltid spennende å kunne dele gode nyheter. Vi kan, for eksempel invitere våre venner til å komme og se....et familiemedlem som er på besøk, en ny baby, et nytt hjem eller noe annet som vi har fått. Det er glede i å dele godt nytt.
I 2012 er temaet for Kvinneorganisasjonene i Frelsesarmeen over hele verden; Kom og se.. Denne serien med 11 Bibelstudieavsnitt inviterer oss til å komme og se…. Guds skaperverk, alt det han har gitt oss, hans gave til oss i Jesus og hva Jesus har gjort for oss. Mens vi studerer sammen blir vi personlig invitert til å se, men også overveie hvordan vi, som kristne kvinner, kan invitere andre til å komme og se.
Vi må ikke beholde de gode nyhetene for oss selv. Bibelstudiet følger en sti gjennom Det gamle og Nye testamentet som inviterer oss til å se fortellingen om hvordan menn og kvinner lærte mer om Gud og hans omsorg for mennesker. Ditt personlige studium behøver ikke å være i denne rekkefølgen, for eksempel kan noe passe til juletiden, noe til påske eller høsten.
Du vil kanskje bruke et avsnitt hver måned, eller som en ukentlig serie en spesiell tid på året, eller du kan bruke mer enn én uke på en leksjon hvis det er mye å samtale om og tenke på.
Avsnittene følger et enkelt mønster som du kan bruke i mange sammenhenger. De er laget for å være fleksible slik at du kan tilføye ting som er relevante der du er.
• Hvert avsnitt starter med – **Hva sier Bibelen,** der du skal utforske "hva sier egentlig teksten?" Det er viktig at du leser Bibelteksten nøye og lar den tale til deg og lede deg i ditt studium, slik at den blir grunnlaget.
• Den andre delen **– Våre liv/verden i dag,** behandler spørsmål som for eks; hva sier Bibelteksten til deg om våre liv? Kaster den lys over noen problemer i vårt samfunn? Hvilke utfordringer finnes i teksten angående den måten du lever ditt liv på?
• Den tredje delen – **Samtal om,** inneholder mange spørsmål. Du kan velge å bruke et eller flere avsnitt, ettersom det passer, det kommer an på i hvilken sammenheng du bruker studiet. Eller du kan be forskjellige smågrupper å samtale om andre aspekter og, hvis du har tid, la dem dele det de har snakket om i plenum etterpå.
• Noen av avsnittene har en avsluttende del som bruker et Bibelavsnitt eller et sangvers **– Å tenke over.** Du kan bruke dette til å oppmuntre til stille ettertanke, samtale i små grupper om hva studiet har gitt, eller som grunnlag for avsluttende lovprisning – du bestemmer.
Vi liker å dele nyheter med hverandre. Derfor er dette en invitasjon til å gjøre det vi nyter – å fortelle hvordan Gud har invitert oss til å «komme og se» og til å finne måter å ta del i det oppdraget vi har fått fra Gud; å dele det vi har med andre.

Bibelstudium del 1
Kom og se den verden Gud skapte
Bibellesning – 1. Mosebok, 1
«Og Gud så at det var godt»(vers 10, 12, 18, 21, 25)
«Gud så ….. og se, det var svært godt» (v. 31).

Hva Bibelen sier

Skapelseshistorien i 1. Mosebok, kapittel 1 viser klart at Gud er skaperen av universet, vår verden, alle levende skapninger, all vegetasjon og menneskene. Når vi leser i Bibelen om dette, ser vi den måten Gud arbeidet på, han etablerte først av alt universet, og så, gradvis forvandlet han den jorden som var «øde og tom» (v. 2) til en jord med hav og tørt land (v. 10), planter og trær (v. 11-12), sol, måne og stjerner (v. 14 – 18), og dyr, fugler og sjødyr (v. 20 – 22). Til slutt skapte han menneskeheten som mann og kvinne (v. 26 – 27).
Han tok et overblikk over sitt skaperverk «Og Gud så at det var godt» (v. 10, 12, 18, 21, 25) og, til slutt «svært godt» (v. 31). Ordet «godt» har flere betydninger i denne historien. Det betyr at skaperverket oppfyller den hensikt som Gud mente det skulle ha. Når vi leser, ser vi at alt i skaperverket er med og bidrar til å oppfylle Guds plan for universet, og når det gjør det bringer det ære til Gud. Ordet «godt» innebærer også at Gud hadde glede av sitt skaperverk, og det ordet som han legger til, «svært» i vers 31, gir det hele en følelse av et fullført verk, en vurdering av skaperverket som en helhet. Til sist sier det oss at alt er så vakkert som Gud ville at det skulle være.
Bibelen forteller oss at mennesket ble skapt i Guds bilde og hans lignelse (v. 26 – 27). Vi ble skapt til å være Gud lik, gjenspeile hans kjærlighet og hans hellighet og ta del i gode og hellige fellesskap.
Denne privilegerte posisjonen som menneskene har, brakte også med seg et hellig ansvar; vi skal ta vare på verden, være Guds forvaltere. Bibelen sier at vi ble gitt retten til å herske over de andre levende skapningene og til å dyrke planter for å skaffe oss mat. Men ordene «fyll jorden og legg den under dere» (v. 28) har ofte blitt misforstått. Plikten til en forvalter er å sørge for at noe blir forvaltet ansvarlig, det gir oss ikke absolutt makt og rett til å ta og bruke hva som helst i verden i en hvilken som helst hensikt uten tanke på helhetens ve og vel.

Vår verden i dag

Opp gjennom historiens gang har menneskene mislykkes i å leve etter Guds plan og hensikt med oss. Selv om vi er skapt i Guds bilde er vi også ødelagt og «feilvare» på grunn av synden (1.Mos.3, Sal. 14, 1 – 3). Det perfekte bildet av menneskeheten er uttrykt i Jesus (Kol. 1, 15), og gjennom hans død og oppstandelse har vi muligheten til å bli det Gud ville vi skulle være (Ef. 2, 1 – 10).

Noen ganger har vi ikke vært gode forvaltere, og vi har misbrukt den tilliten vi fikk gjennom skapelsen.
Vi har kanskje bare sett på det menneskene trenger og vil ha og, med de beste hensikter, har vi gjort ting som har ødelagt Guds skaperverk. Andre ganger har vår

menneskelige grådighet ført til ødeleggelsen av deler av det skaperverket som Gud så var godt. Allikevel er det vårt ansvar å ta vare på verden – Guds verden.

Samtal om

1. Bruk noen minutter på å se på verden rundt deg. Hvordan vil du beskrive det dere ser?
2. Når du har fått en oversikt over verden rundt deg, vil du beskrive det du ser som «godt»? Hva er det som gjør det godt? Hva er det som ikke er godt med det?
3. I Bibelen ser vi at alt i skaperverket bidrar til Guds plan for universet og slik gir Gud ære. Hva kan du gjøre for at Gud skal få ære?
4. Hva kan du gjøre for å være en ansvarlig forvalter av Guds verden?
5. Hvordan kan du oppmuntre mennesker i ditt samfunn til å respektere og verdsette skapelsesverket?
6. Dersom alle mennesker er skapt i Guds bilde, hvordan bør vi så behandle hverandre?
7. I Rom. 8, 29 skriver forfatteren om kristne som blir «formet etter sin Sønns bilde». Tenk på hva det betyr for deg å bli lik Jesus. Hva må du da gjøre?

Oberstløytnant Karen Shakespeare

Bibelstudium del 2
Kom og se Guds frelse
Bibellesning – 2. Mos. 14,13-31
Da sa Moses til folket: «Vær ikke redde! Stå fast, så skal dere få se at Herren frelser dere i dag!»(2. Mos. 14, 13).

Hva Bibelen sier

Etter mange år som slaver i Egypt var israelittene på reise til det lovede land. De tenkte at nå var deres vanskeligheter over. Kanskje de ikke engang hadde tenkt på den lange reisen. De var bare glade for å være frie. Så ser de seg tilbake og får se at Faraos hær forfølger dem. De så fremover og der ble de konfrontert med Det røde hav. For noen virket det som livets slutt, mens andre angret på at de hadde rømt fra sine grusomme egyptiske herskere. De tenkte til og med på den maten de hadde spist i Egypt, og glemte de vanskelighetene de hadde hatt som slaver.
Israelittene trodde at de hadde kommet til veis ende og at de aldri ville komme til det lovede land. Men Gud åpnet en vei for israelittene gjennom Det røde hav slik at de kunne gå over. De ble virkelig forbløffet.

Våre liv i dag

Vi opplever mange slike situasjoner i livet. Noen ganger virker det som om det ikke finnes noen løsning, eller noen vei ut av situasjonen (v. 10). Veien videre kan se ut som om den er enda mer skremmende enn den situasjonen vi står i (v. 11 – 12). Men Gud kan fri oss ut, han kan frelse oss. Vi må bare stole på at han ikke vil svikte oss og stå faste i troen (v. 13 – 16). Vi må invitere våre venner som fremdeles lever i skremmende situasjoner til å «komme og se» hva Gud gjør, hans befrielse.
Den Gud som gjorde under for israelittene kan fremdeles sørge for en trygg vei igjennom livets utfordringer.

Samtal om

1. Hvis du hadde vært i den samme situasjonen som Israels barn, du så Faraos hær som forfulgte dere bak dere, og foran dere lå Det røde hav, hva ville du ha følt?
2. Har du vært i situasjoner i livet da det virket umulig å fortsette, alle veier var stengt? Hvordan hjalp Gud deg?
3. Bibelen oppfordrer oss til å «stå fast» (v. 13) og «være stille» (v. 14). Hva betyr dette i ditt liv og etter din erfaring?
4. Hvordan kan ditt korps/menighet eller din korpsgruppe hjelpe mennesker som lever i tilsynelatende umulige situasjoner til å stole på at Gud vil gripe inn slik at de får det bedre?

Å tenke over
«Hold opp! Kjenn at jeg er Gud» (Sal. 46, 11).
«For ingenting er umulig for Gud» (Luk. 1, 37).
Major Juliet Nyakusamwa

Bibelstudium del 3
Kom og se Guds underfulle gjerninger i våre liv

Bibellesning – 2. Mos. 34, 1 – 10

«Da sa Herren: Nå vil jeg slutte en pakt. I nærvær av hele folket ditt vil jeg gjøre underfulle gjerninger som aldri før har vært gjort noe sted på jorden eller blant noe folkeslag. Hele det folket du lever iblant, skal se hvor skremmende det er, det verk som jeg, Herren, vil gjøre med deg» (2. Mos. 34, 10).

Hva Bibelen sier

Gud reddet israelittene fra slaveriet i Egypt og ledet dem inn i det lovede land. Han sluttet en pakt med dem, og i den lovet han å være deres Gud dersom de ville være hans hellige folk. Gjennom Moses ga Gud dem 10 bud som de alle var enige om å holde. Det sørgelige var at folket snart brøt sitt løfte og laget en gullkalv som de tilba. Gud straffet dem ved å sende pest. Men i sin nåde ga han dem en ny sjanse. Gud ba Moses om å lage til to nye steintavler slik at de 10 bud kunne bli gitt igjen (v. 1 – 3). Moses møtte Gud på Sinai-fjellet. Gud viste igjen hvordan hans sinnelag er for Moses (v. 4-7). Moses ba inntrengende Gud om å tilgi sitt folk og gjøre dem til sin eiendom (v. 8-9). Gud fornyet sin pakt med sitt folk. Han lovet å gjøre underfulle gjerninger i deres liv – gjerninger som aldri hadde vært sett før. Andre folkeslag ville se dem og bli skremt (v. 10).

Våre liv i dag

Jesus ga sitt liv for oss på Golgata. Hvis vi tar imot ham som vår Frelser kommer vi også inn i pakten med Gud. Han lovet oss evig liv og frihet fra synd, og han kaller oss til å bli hans hellige folk, til å stole på og adlyde ham. Men som israelittene skuffer vi av og til Gud og vender oss bort fra ham.
Vi lever ikke alltid slik han vil vi skal leve. Selv våre ledere, slik som Aron, kan lede oss i feil retning. I stedet for å gi Gud den første plassen i våre liv lager vi oss våre egne «guder». Gud lengter etter at vi skal angre og vende oss til ham igjen. Når vi gjør det, kan Gud gjøre undre i våre liv, og han kan bruke oss til å føre andre til ham. Kvinner har innflytelse. I våre familier, på arbeidsplassen og i våre korps/menigheter kan vi hjelpe andre mennesker til selv å se Guds underfulle gjerninger.

Samtal om

1. Hva lærer vi av dette Bibelavsnittet om Gud og hvordan han er? Samtal om:
• Hva Gud gjør.
• Ordene som beskriver hans karaktertrekk.
2. Moses ba inntrengende til Gud for sitt folks skyld. Hvorfor er det viktig å be for våre familier, vårt korps/menighet, vårt nærmiljø og vår nasjon? Hvilke er noen av de saker og bekymringer vi har som vi trenger å bringe fram for Gud i dag?
3. Som kristne kvinner har vi en pakt med Gud. Hva har Gud lovet oss? Hva har vi lovet ham?
4. Tenk på en eller annen gang som du skuffet Gud og vendte deg bort fra ham. Hvorfor gjorde du det? Hva eller hvem har hjulpet deg til å komme tilbake til Gud?
5. Har det hendt at noen en eller annen gang har skuffet eller sviktet deg? Hva bør du gjøre hvis du innser at til og med dine ledere fører deg i feil retning? Hva kan du lære av den måten Gud reagerte på sitt folks synder?
6. Når mennesker ser på ditt liv, vil de si at det er til Guds ære? Samtal om hvordan vi må leve slik at mennesker vil si «Kom og se Guds underfulle gjerninger».
Tenk på:
• Våre familier
• Vårt nærmiljø
• Vår gudsdyrkelse
• Vår arbeidsplass.
7. Del personlige erfaringer av Guds barmhjertighet og nåde i ditt liv med hverandre.

Major Brenda Sterling

Bibelstudium del 4
Kom og se Gud i menneskeskikkelse

Bibellesning – Luk. 2, 4-18, Matt. 2,1-11

«Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet» (Luk.2,17).

«De gikk inn i huset og fikk se barnet hos moren, Maria, og de falt på kne og hyllet ham. Så åpnet de skrinene sine og bar fram gaver til barnet: gull, røkelse og myrra» (Matt. 2,11).

Hva Bibelen sier

Jesu fødsel signaliserte at den lenge ventede Messias, han som skulle bringe Guds frelse til det jødiske folk, hadde kommet.
Alle ville forventet at de religiøse lederne og den kongelige familien ville være de første som ville få vite om barnet, besøke ham og tilby deres trofaste støtte. Men slik var det ikke. De første besøkende var gjetere, vanlige arbeidsmenn, som hadde en livsstil som gjorde at de levde nederst på den sosiale rangstigen i samfunnet.
De var mennesker som noen ganger ble sett på som urene fordi de ikke kunne komme til, og følge de vanlige former for gudstjeneste og tilbedelse. Allikevel brakte englene dem et budskap fra Gud som inviterte de fattige gjeterne til å «komme og se» dette barnet som var Gud i menneskelig kjøtt og blod. De tvilte ikke, de debatterte ikke og de nølte ikke. De dro for å finne familien, de så barnet, de vitnet for sine naboer og folket ble forbløffet.
Fra en annen verdensdel og den andre enden av den sosiale rangstige kom de rike vise mennene, som ikke engang var jødiske, de ble også invitert til å «komme og se» mens de funderte over betydningen til en spesiell stjerne. De dro dit de forventet at en nyfødt konge skulle være og forsto at han ikke var der, men da de fant kongen på et uventet sted, ga de sine gaver til ham. Gull til en konge, røkelse til en prest og myrra til en begravelse – hver gave skulle komme til å få sin egen betydning i Jesu liv, han som var både konge og prest, og som skulle dø for sitt folk. Alle gavene var verdifulle, de beste gaver som giveren kunne finne.

Vår verden i dag

Folk liker å feire at et barn er født. De besøker familien og tar med seg gaver som vil hjelpe foreldrene i pleien av barnet. Ofte er et barn årsaken til feiring for et helt lite nærmiljø. Da gjeterne besøkte Jesusbarnet ble de forbløffet og de holdt ikke de gode nyhetene for dem selv, men inviterte andre mennesker til å «komme og se». Senere, da de vise menn kom, ga de ham de best gavene som de hadde mulighet til.
Historien forteller oss at da Gud sendte Jesus, sendte han ham ikke til en spesiell gruppe mennesker, eller til en nasjon, men til alle.
Både de fattige jødiske gjeterne og de rike, ikke-jødiske vise men ble invitert. Så helt fra begynnelsen av Jesu jordiske liv kan vi se at Gud ikke gjør forskjell på folk i

henhold til sosial status, rase eller religion, men han inviterer både rike og fattige til stedet der Gud kan sees.
Mot slutten av hans tid på jord, leser vi at hans disipler fikk ordre om å «gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler», noe som igjen viser oss at det er plass for alle i Guds rike. (Matt. 28, |16-20). Vi blir minnet gjennom disse historiene om at hvem som helst kan komme til Gud, så vi må gi rom for dem i våre fellesskap (Gal. 3, 28).

Samtal om

1. Hvordan føler du det når du hører om at et barn er blitt født? Hvordan feirer dere det? Hva slags gaver gir dere?
2. Gjeterne så engler, budbærere fra Gud. De vise menn fulgte en stjerne. Hver av disse inviterte dem til å «komme og se» Jesus – Gud i menneskelig skikkelse.
• Hvilke ting i vår verden innbyr oss til å «se» Jesus?
• Er det alltid de tingene som vi ville forvente?
3. Er vi alltid lydige imot Guds invitasjon til å «komme og se»? Hvis ikke, hvilke grunner er det til det?
4. Hver enkelt av oss er kalt til å «komme og se» Jesus. For oss er han både barnet som er Gud, og Frelseren som ble korsfestet. Hvilken er den beste gave vi kan bringe ham?
5. Når vi forteller vår historie om da vi «så» Jesus, hvordan reagerer folk?
6. Jesu fødselshistorie viser oss at han kom til alle mennesker.
• Hva kan vi gjøre for å invitere mennesker i vårt nærmiljø til å «komme og se»?
• Hvordan kan vi sikre oss at vi inkluderer alle?

Å tenke over

Alt det jeg er, alt jeg kan bli,
Alt hva jeg har, alt jeg kan gi.
La hele meg Gud, få tjene deg, Gud
Bruk du meg nå!
Bruk mine tanker, min forstand,
La mine drømmer styres av din plan,
For jeg har valgt, Gud
Å gi deg alt, Gud.
Bruk meg nå!

William Himes
FA sangbok 8

Oberstløytnant Karen Shakespeare

Bibelstudium del 5
Kom og se hvem Guds sønn er
Bibellesning - Joh. 1, 19 - 36
«Se, Guds lam» (Joh. 1, 29).

Hva Bibelen sier

Når vi leser Johannes evangelium, kapittel 1 lærer vi om døperen Johannes' oppgave, hans personlighet og karakter. Vi ser at han var fullt klar over sin rolle og sitt kall. Han viste styrke, mot og ydmykhet.
Om sin rolle sa han: «Jeg er en røst som roper i ødemarken….» (v. 23). Hans oppgave var å forberede veien for Messias som var ventet, å oppfylle en gammeltestamentlig profeti (Jes. 40, 3). Døperen forberedte veien for Guds sønn på forskjellige måter, men den viktigste delen av arbeidet hans finner vi i Johannes evangelium kapittel 1. Han vitnet modig og pekte på Jesus, aldri på seg selv.
Ingen ambisjoner eller selvopptatthet. Han vitnet om det han hadde sett og hørt. Han var overbevist om at Jesus fra Nasaret var den lovede Messias, og han visste hvorfor han var kommet (v. 29).
Johannes ga sitt vitnesbyrd og forklarte hvordan Ånden kom ned over Jesus da han ble døpt. Jesu dåp blir også omtalt i alle de 3 andre evangeliene (Matt. 3, 13 – 17, Mark. 1, 9 – 11, Luk. 3, 21 – 22).
De forteller alle hvordan Guds ånd kom ned som en due, og at røsten fra himmelen bekreftet at Jesus var den elskede Sønnen.

Våre liv i dag

Jesus, Guds sønn var fylt av Guds ånd. Han kjente sin identitet. Luk. 4, 18 – 19, beskriver hvordan presenterte seg selv i synagogen i sin hjemby, Nasaret. «Herren Guds ånd er over meg»…. (Jes. 61, 1-2). Jesus visste at han var oppfyllelsen av Jesajas profeti. Dette utfordrer oss til å se på våre liv i dag og forstå vår identitet som Guds barn.
1. Joh. 3, 1 minner oss om at vår identitet er en Guds kjærlighetsgave, og Rom. 8, 16 viser hvordan Ånden forsikrer oss om at vi tilhører Gud.

Samtal om

1. Johannes døperen vitnet om Jesus, noe som gjorde at vi kan se hvem han er. På hvilke måter kan vi vitne om hvem Jesus er?
2. Johannes døperen vitnet modig om Jesus. Hvor modige er vi når det gjelder å vitne for vår familie og i vårt nærmiljø?
3. Dersom vi identifiserer oss som Guds barn, hvordan skal vi da oppføre oss? Hva kan andre mennesker da forvente å se i våre liv?
4. Hvordan kan vi være sikre på at vi lever som Guds barn? Les Efeserne 1, 13 – 14.

Å tenke over

Du som freden meg forkynner,
Du en frelser, jeg en synder,
Du med Amen, jeg med bønn,
Du med nåden, jeg med skammen,
Å, hvor vi dog passer sammen,
Du Guds salvede, Guds Sønn!

Christian Richardt
FA sangbok 90

Major Magda Iversen

Bibelstudium del 6
Kom og se frelsen

Bibellesning - Luk. 4, 14 - 30

«Herrens Ånd er over meg, for han har salvet meg til å forkynne et godt budskap for fattige. Han har sendt meg for å rope ut at fanger skal få frihet og blinde få synet igjen, for å sette undertrykte fri og rope ut et nådens år fra Herren». (Luk. 4,18 - 19).

Hva Bibelen sier

I begynnelsen av Jesu tjeneste ga han et sammendrag av sin oppgave i synagogen I Nasaret. Han visste at han var Guds Sønn med makt til å tilgi synder og bringe frelse til dem som trengte det. Luk. 4, 18 – 19 åpenbarer at frelsen er for alle, inkludert de som ikke var verdsatt av samfunnet.

Vår verden i dag

Jesus kom for å bringe frelse til dem som er i mørket. Det samme er sant i vår verden i dag. Hans frelse er for:

- De fattige. Evangeliet er for alle, spesielt for dem som føler at de ikke har noe å tilby, eller at de er hjelpeløse og håpløse
- Dem som har et knust hjerte. Den eneste medisinen for de knuste liv, er å ta imot Jesu frelse. Kristi kjærlighet omfavner menn og kvinner som er såret og knust, som trenger helbredelse for sine sjeler. Han er Den Store Legen.
- Dem som er bundet i lenker. Les om kvinnen i Luk. 13, 11 – 13, hvordan Jesus, full av nåde, legger sine hender på henne, og straks retter hun seg opp.
- De blinde. Noen ganger helbredet Jesus mennesker som var fysisk blinde, men dette verset kan også referere til blindhet forårsaket av synd. Mange mennesker er blinde på grunn av det onde i denne verden. Bare Herren kan åpne blinde øyne (Joh. 8, 12).
- De undertrykte. Hver gang mennesker er undertrykt på grunn av omstendighetene, eller av synd, tilbyr Jesus frelse.

Samtal om

1. Hvem er de fattige, de med knuste hjerter, de som er bundet i lenker, de blinde og de undertrykte i ditt nærmiljø?
2. Hva kan du gjøre for å hjelpe dem til å se Jesus og den frelse han bringer?
3. Selv om Herren Jesus var Guds Sønn måtte han vente på at salvelsen og kraften fra Den hellig ånd skulle komme over ham slik at han kunne gå inn i og fullføre sin jordiske oppgave.

• Hvordan kan vi være sikre på at vi er åpne for Den hellige ånds verk i våre liv?
• Hvordan vet vi når dette skjer?

4. Det var jo dette dere ble kalt til. For Kristus led for dere og etterlot dere et eksempel, for at dere skulle følge i hans spor (1. Pet. 2,21). Vi er kalt til å følge Kristi eksempel og forkynne de gode nyhetene om frelse (Luk. 4, 18 – 19). Hvilke utfordringer bringer det deg?
5. Samtal om måter som dere kan bruke for å oppfordre andre til å «komme og se» hva Jesus har gjort for å gi oss frelse.

Kommandør Rosemary Makina

Bibelstudium del 7
Kom og se Messias
Bibellesning – Joh. 4,4-30
«Kom og se en mann som har fortalt meg alt det jeg har gjort! Han skulle vel ikke være Messias?» (Joh. 4,29).

Hva Bibelen sier
Fra et jødisk perspektiv var det tre ting som plasserte denne kvinnene utenfor det gode selskap i samfunnet:
1. Hun var en kvinne. Det var simpelthen uhørt for en jødisk mann å snakke med en kvinne på et offentlig sted. Mange jødiske menn ville ikke engang snakke med deres koner på offentlige steder.
2. Hun var samaritaner. På Jesu tid var det bitter fiendtlighet mellom jøder og samaritanene.
3. Hun levde et umoralsk liv. Hun hadde hatt fem ektemenn, og den mannen hun nå levde med var ikke hennes ektemann. På grunn av hennes rykte var hun utstøtt fra samfunnet med andre. Vi blir fortalt at hun kom til brønnen ved den sjette time, som er kl.12.00. Kvinner kom vanligvis i grupper for å hente vann, enten tidligere eller senere på dagen for å unngå den verste solvarmen. Men den samaritanske kvinnen kom kl.12.00, og alene. Det var kanskje den offentlige skammen som gjorde at hun ble isolert fra andre kvinner. Gjennom hele Skriften viser Jesus kjærlighet og respekt for alle kvinner, det spilte ingen rolle hvordan deres forhold i livet var; kultur, alder, sosiale forhold eller rykte forhindret ikke Jesus å vise kjærlighet og omsorg, han brydde seg om dem. I stedet for å peke på at deres syndefulle livsstil ville føre til evig død, så valgte han å fokusere på og snakke med dem om det evige liv. Han dømte dem ikke. Han tilbød håp, ingen fordømmelse. Han tilbød liv, ikke død. Han ba ikke kvinnen om vann bare fordi han var tørst og hun ventet tilfeldigvis ved brønnen. Jesus snakket om levende vann for å hjelpe henne til å forstå at Guds frelsesgave alltid flyter fritt, som en bekk som aldri tørker ut.
1. Vann er nødvendig for liv; det er også frelsen.
2. Vann er en gave fra Gud; det er også frelsen.
3. Vann forfrisker og tilfredsstiller; det gjør også frelsen.
Hun var åndelig inntørket og tørst. Hun var i desperat behov av noe, men forsto ikke sitt eget behov. Hva er dette levende vannet? Ville det for alltid tilfredsstille den dype tørsten i hennes sjel?
Hun må ha trodd at det ville det, for hun forlot vannkrukken og løp tilbake til byen for å fortelle folk at hennes åndelige blindhet var borte og hun kunne nå se. Det var livets vann som hadde hennes oppmerksomhet nå. I stedet for å unngå folk, gikk hun nå for å finne dem og dele de gode nyhetene om hennes møte med Jesus, med dem. Hun var så begeistret at hun ikke kunne beherske seg. Hun kunne ikke undertrykke det levende vannet som boblet opp inne i henne. Nå da hun hadde smakt det levende vannet som Jesus tilbød, var hun ikke lenger en kvinne som søkte ved brønnen, men en kildevell-kvinne som pekte på Jesus for andre mennesker.

Våre liv i dag

Kvinnen brakte med seg sin tomme krukke til brønnen for at den skulle bli fylt. Hun brakte også sitt tomme jeg, men hun ante ikke at også det skulle bli fylt. Som med den samaritanske kvinnen, slik er også Jesus rede til å ta imot deg, slik som du er, der du er, som den du er, akkurat nå. Jesus kan gi levende vann for å stille vår åndelige tørst.

Samtal om

1. Hvorfor var kvinnens hjerte så tørst, uttørket og dehydrert?
2. Hva er dette levende vannet som Jesus tilbød?
3. Slik som med kvinnen ved brønnen ønsker Jesus også å samtale med oss. Hvordan skal vi gjøre det?
4. Hva tørster du etter?
5. Hvem i ditt nærmiljø, din by tørster etter Jesu levende vann
6. Hva er ditt ansvar når det gjelder å dele ut dette levende vannet?

Å tenke på

«Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten, for de skal mettes» (Matt. 5, 6).

Kommandør Jolene Hodder

Bibelstudium del 8
Kom og se at Gud sørger for oss

Bibellesning – Joh. 6, 1-15

«Da tok Jesus brødene, ba takkebønnen og delte ut til dem som satt der. På samme måte delte han ut av fiskene, så mye de ville ha.» Da de var blitt mette: «Samle sammen stykkene som er til overs…….De gjorde det.» (Joh. 6, 11 – 13).

Hva Bibelen sier

Jesus metter 5000. En stor menneskemengde fulgte Jesus etter at de hadde sett ham utføre mirakler og helbrede de syke. Jesus trengte tid til å hvile med sine disipler og derfor dro han over til den andre siden av Tiberiassjøen.
Menneskemengden var i stor legemlig, følelsesmessig og åndelig nød. De ville gjerne høre Jesu undervisning, de ønsket legedom, og å få et dypere åndelig liv.
Da Jesus ankom den andre siden av sjøen hadde folket allerede samlet seg i store mengder, og da Jesus så menneskemengden som ventet på ham fikk han inderlig medfølelse med dem, fordi de var som sauer uten hyrde (Mark. 6, 34).
Uten å nøle spurte han Filip; «Hvor skal vi kjøpe brød så alle disse kan få noe å spise?» (Joh. 6,5). Jesus ville mette folket fordi de var sultne. Disiplene ble bekymret, for de hadde ikke nok penger til å kjøpe mat til 5000 mennesker. Jeg er sikker på at de ville at Jesus skulle si til mengden at de skulle gå hjem fordi det var sent på dagen. Fillip sa egentlig at: «Det vil koste mer enn en halv årslønn å kjøpe brød nok til at hver av dem kan få en bit!» (v. 7). Jesus visste allerede hva han ville gjøre. Han satte disiplene sine på prøve. Andreas så en gutt med to fisker og fem små brød, og det fortalte han Jesus. Det var altfor lite til å mette den store menneskemengden. Alle var sultne, også disiplene, men Jesus ville ikke ha noe kaos, uorden eller at noe skulle dytte hverandre, derfor sa han til disiplene at de skulle be folkemengden om å sette seg ned. Disiplene adlød hans ordre – han ville at de skulle ha tro og tillit til ham. Jesus ba takkebønnen, maten ble delt ut og alle menneskene fikk mer enn nok å spise. Restene fylte flere kurver.

Vår verden i dag

Noen ganger er våre ressurser utilstrekkelige for å tilfredsstille de mange behov som denne verden har. Det er så mye lidelse, smerte, forfølgelse, barnemishandling, menneskehandel, katastrofer, sykdom og kriger. Vi må bringe det vi har til Jesus for at han skal velsigne det. Omfanget av behovet overvelder oss ofte, men vi må huske at Gud er mektig til å gi oss alt vi trenger for å møte disse behovene. Jesus ser etter mennesker som er rede til å tro og stole på ham, som er villige til å bringe det lille de har til ham. Gud sørger for oss, det er fantastisk, han kan gi oss det vi trenger. Alt vi trenger å gjøre er å gi våre ressurser – gaver, talenter, tid, energi – og Jesus vil mangedoble dem.

Samtal om

1. Hvilke er noen av de merkverdige ting som hendte i denne fortellingen da Jesus mettet 5000?
2. Hva har du lært i ditt personlige liv når det gjelder at Gud sørger for oss?
3. Gutten var villig til å dele det lille han hadde, og Jesus kunne bruke det til å gjøre noe stort. Hva forteller dette oss om våre liv? Del med hverandre noen fortellinger om hvordan Gud bruker de gavene mennesker bringer til ham.
4. Snakk sammen om noen av de vanskelighetene mennesker møter i vårt samfunn. Hvordan kan vi møte disse behovene og vise mennesker at Gud sørger for dem?

Kommandør Rosemary Makina

Bibelstudium del 9
Kom og se denne kvinnen

Bibellesning – Luk. 7,36-50
«Så vendte han seg mot kvinnen og sa til Simon: «Ser du denne kvinnen? Jeg kom inn i ditt hus; du ga meg ikke vann til føttene mine, men hun fuktet dem med tårer og tørket dem med håret sitt» (Luk. 7,44).

Hva Bibelen sier

Er dette kan hende kvinnens historie? «Jeg følte meg skitten, usynlig og desperate i mange år. Du forstår, vi hadde bare vært gift i fem år da min mann døde og jeg ble alene igjen med ansvaret for tre døtre. Hadde de vært sønner ville tingene vært annerledes, for da hadde broren til min avdøde mann tatt meg til hans kone. Men jenter og kvinner er bare en byrde, uønskede og avviste. Jeg kunne heller ikke flytte hjem til mine foreldre, for min far døde bare et år før dette og min mor bodde nå i min brors hus. Hvordan skulle vi overleve? Hvordan skaffe oss mat? Jeg var desperate! En kveld ble jeg tilbudt mer enn en dagslønn for en times «samvær». Jeg følte meg skitten, men jeg trengte pengene for å ta vare på mine barn. Snart gikk ryktet og fler og flere menn henvendte seg til meg, de kom til mitt hus om natten og de gikk i de tidlige morgentimer når ingen så dem. Mine døtre og jeg overlevde, men på samme tid døde noe inni meg. Sladderen begynte snart og jeg ble avvist, til og med av mine nærmeste venner. Jeg hadde blitt uren og en som ingen kunne være nær. Jeg hatet min kropp og meg selv. I mitt sinn og hjerte ba jeg. Med min kropp overlevde jeg bare. Og så møtte jeg Jesus på markedsplassen. Han hilste meg med slik varme og kjærlighet. Han sto og så meg rett inn i øynene, som om han så dypt inn i mine tanker og min sjel. Jeg trakk fort blikket til meg og så i bakken, men han løftet haken min forsiktig, og gransket ansiktet mitt med blikket. Jeg begynte å gråte og fortalte ham min historie. Og da var det at han sa de forbløffende ordene som jeg aldri vil glemme – «Jeg elsker deg, og jeg tilgir deg.» Disse ordene gikk gjennom meg som en varm lindring, de leget de knuste og ødelagte stedene i meg, de gjenopprettet meg og gjorde meg hel igjen. Han så meg, han så meg virkelig – og allikevel elsket han meg! Det er derfor jeg måtte finne ham den kvelden. Jeg måtte simpelthen vise min takknemlighet og kjærlighet blandet med den virkelige angerens tårer.
Jeg ville ha det nye livet som han snakket om. Jeg trengte det livet han kunne tilby.»

Vår verden i dag

Kvinners livshistorier har opp gjennom historien ofte blitt ignorert og betraktet som ikke viktige i verden. Men fortell din livshistorie til Gud. Du vil finne at han ikke bare bryr seg om alle detaljer i din livshistorie, men at han også vil gi deg et nytt liv med glede og fred. Hvis du allerede har delt din livshistorie med alle du ønsker å dele den med, ta deg tid til å lytte til andre kvinners livshistorie.

Samtal om

1. Hvilket motiv hadde denne kvinnen for å oppsøke Jesus?
2. Så Simon denne kvinnen på samme måten som Jesus gjorde? Forklar ditt svar.
3. Når kjenner du deg usynlig eller ignorert?
4. Har du noensinne følt deg knust eller knekket?
5. Er din kjærlighet til Herren mer lik den syndefulle kvinnens eller slik Simons? Hvorfor det?
6. Når lyttet du sist oppmerksomt til et annet menneskes livshistorie?
7. Hvordan kan du vise din kjærlighet til Jesus i dag?

En bønn til å tenke på

I dag, kjære Herre, mens jeg ser inn i dine kjærlige øyne, tror jeg at du strekker deg mot meg og tilbyr meg tilgivelse. Jeg tar imot. Forny min ånd når jeg nå vender meg bort fra min synd og løper inn i tryggheten i din omfavnelse. Jeg vil elske deg for evig, Herre. Amen.

.

Kommandør Jolene Hodder

Bibelstudium del 10
Kom og se den oppstandne Frelser

Bibellesning – Matt. 28,1-10

«Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå!» (Matt.28,6).

Hva Bibelen sier

I dette avsnittet forteller Matteus hvordan Maria Magdalena og den andre Maria ble de første av Jesu etterfølgere som oppdaget at han hadde stått opp fra de døde. De var også de første som tilba deres oppstandne Frelser. Den andre Maria var antakelig Josef og Jakobs mor. Begge disse kvinnene hadde innviet sine liv til Jesus. Da andre disipler løp sin vei fordi de var redde, ble disse kvinnene fortsatt værende ved korset sammen med noen andre kvinner.
Så snart sabbaten var over gikk de to Maria'ene til graven der Jesu legeme hadde blitt lagt. Matteus forteller oss ikke grunnen til at de gjorde det, bare at de «gikk for å se». Var det for å vise den døde den siste ære? For å salve hans legeme? Sørge? Se om hans legeme fortsatt var der? Vi kan iallfall være sikker på at deres kjærlighet til Jesus ikke hadde tatt slutt (v. 1). Bare Matteus forteller oss at det kom et voldsomt jordskjelv. En engel fra himmelen rullet steinen til side og satte seg på den.
Hvor kraftfullt dette demonstrerte at døden hadde blitt beseiret! Vaktene var så vettskremte at de ble liggende som døde (v. 2 – 4). Englene sa til kvinnene at de ikke skulle frykte. Akkurat slik som Jesus hadde sagt så hadde han oppstått fra de døde, så de trengte ikke å lete etter en kropp i en grav. I stedet inviterte engelen dem til å «komme og se stedet hvor han lå» (v. 6). Så ble de to Maria'ene gitt et stort oppdrag; å fortelle de andre disiplene den herlige nyheten og be dem alle dra til Galilea for å møte Jesus der (v. 5 – 7). Legg merke til hvordan kvinnene reagerer. De var redde og på samme tid fylt av glede da de skyndte seg avsted for å dele med disiplene alt de hadde sett og blitt fortalt (v. 8). Plutselig møtte de Jesus. Hans ord «vær hilset» betyr «gled dere». Kvinnene omfavnet hans føtter mens de tilba ham. Igjen ble de oppmuntret til ikke å være redde, men å gå og fortelle brødrene – de andre disiplene – at han ville møte dem i Galilea (v. 9 – 10).

Våre liv i dag

Jesus er vår oppstandne Frelser! Han er ikke innestengt i en grav. Han lever. Vi må bevege oss ut i verden med Jesus og ikke lukke ham inne i våre lokaler og kirker. Som kristne kvinner er vårt oppdrag å dele med andre de gode nyhetene om at Jesus er i live og at han virker i verden i dag. Akkurat som de to Maria'ene i vår bibellesning, kan vi møte Jesus og få kjenne ham som vår venn og Frelser. Slik som dem må vi ikke beholde Jesus for oss selv og bare nyte samværet med ham og tilbe ham. Både ved den måten vi lever på og i det vi sier kan vi invitere andre mennesker til å «komme og se».

Samtal om

1. Maria Magdalena og den andre Maria viste deres dype kjærlighet til Jesus ved å gå til hans grav tidlig om morgenen så snart sabbaten var over. På hvilken måte kan kvinner i dag vise deres dype kjærlighet til Jesus?
2. Jordskjelvet var et mektig tegn på at Gud arbeidet. Ved sin oppstandelse brøt Jesus syndens og dødens makt for evig. I hvilke situasjoner er du bevisst Jesu oppstandelseskraft?
3. Kvinnene ble fortalt at Jesus var oppstanden, akkurat som han hadde sagt at han skulle. Hvorfor tror du at Jesu etterfølgere var overrasket over hans oppstandelse? Hvorfor nektet noen andre å tro at det hadde skjedd?
4. De to Maria'ene ble invitert til å «komme og se stedet hvor han lå».
• Hvorfor var det viktig for dem å se inn i graven?
• Hvordan kan vi invitere mennesker vi kjenner til å «komme og se»?
5. Selv om kvinnene var redde, var de også fylt av glede.
• Hva gjør oss redde?
• Hvorfor bør kristne være glade mennesker?
6. Da Jesus møtte dem, omfavnet kvinnene hans føtter og tilba ham. Hva gjør du når du møter Jesus?
7. Kvinnene fikk et oppdrag både av engelen og Jesus. Deres oppdrag var å bringe de gode nyhetene om den oppstandne Frelseren. De somlet ikke, men skyndte seg å gjøre det.
• Hvem forteller du om Jesus til?
• Er du noen ganger sen til å gjøre det Gud ber deg om å gjøre? Hvorfor?
8. Hvilken forskjell gjør det at den oppstandne Frelser er til stede i ditt liv? Fortell noe om det til den personen som sitter ved siden av deg.

Major Brenda Sterling

Bibelstudium del 11
Kom og se….gå så og fortell!

Bibellesning – Ap.gj. 9,1-31, Matt. 28,1-7

«Barnabas tok ham da med seg til apostlene. Han fortalte dem hvordan Saulus på veien hadde sett Herren, som hadde talt til ham, og hvordan han i Damaskus hadde forkynt frimodig i Jesu navn» (Ap.gj. 9, 27).
«Skynd dere av sted og si til disiplene hans: «Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham» (Matt. 28, 7).

Hva Bibelen sier

Saul hadde virkelig vært en bølle! Han forfulgte og drepte til og med mange av de første kristne, men så møtte han Jesus og livet hans ble snudd opp ned! (Ap.gj. 9, 1-2, 17-18).
Du kan si at Damaskusopplevelsen var en radikal måte å oppleve det på, men i Sauls liv hadde denne dramatiske episoden en stor virkning for Guds rike.
Vi leser at, forståelig nok, ble disippelgruppen redde og var veldig forsiktige da Paulus forsøkte å komme inn blant dem (v. 21-26). Men han hadde sett Jesus og denne erfaringen hadde forandret ham, og til slutt viste det seg i hans tjeneste slik at innen kort tid hadde effekten av denne forandringen blitt kjent både vidt og bredt (v. 22).

Vår verden i dag

En sann historie blir fortalt om en trollmann i Afrika, som hadde vært involvert i onde ting, brukte «trylleremedier» og lureri i sitt lokalsamfunn i mange år. Folk var redde for ham, siden de trodde at han hadde magiske evner. Etter en kristen kampanje i hans landsby der mange mennesker ble herlig frelst, gikk han for å konfrontere lederne for kampanjen og skremme dem vekk. Men i stedet fikk han selv en Damaskusveiopplevelse, og ga sitt liv til Jesus! I full offentlighet ødela han krukkene, de magiske stokkene og alle de tingene som han hadde brukt i sin virksomhet. Hans vitnesbyrd vant mange mennesker for Guds rike. Hans liv og eksempel ble en invitasjon til å bli kjent med Herren.
Vi har mange ting som kan beskrives som onde ting i samfunnet i dag; menneskehandel, djeveltilbedelse, hasardspill og pornografi, bare for å nevne noen få. Mennesker blir lurt inn i syndens felle og de trenger Guds kraft i sine liv for å sette dem fri. Vi har et ansvar. Vi har sett Jesus, så vi må gå og fortelle andre mennesker om det, invitere dem til å erfare den gleden det er å kjenne ham og den frihet som dette kan gi dem.

Snakk om

1. Fortell hvordan du møtte Jesus. Det behøver ikke være som Paulus' erfaring – det er møtet, ikke hvordan det skjer som er viktig.
2. Hvordan kan vi som kvinner, medlemmer i menigheter/korps og nærmiljøer, vise Kristi frihet gjennom den måten vi lever på?
3. Vi har alle sammen "trylleremedier" (ting som hindrer oss å leve helt for Kristus). Hva er det for noen ting? Hvordan håndterer vi dem?
• Individuelt?
• Som en familie?
• I menigheten/korpset vårt?
4. Hva gjør vi i våre nærmiljøer for å fortelle mennesker om Jesus?

Å tenke på

Gud er Gud, om alle land lå øde,
Gud er Gud, om alle mann var døde.
Om slekter svimler – blant stjernestimler
I høye himler utallig vrimler
Guds grøde.

Petter Dass
FA sangbok 220

Oberstløytnant Wendy Leavey

Kom og se